

1869

ΑΙΓΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

ΚΑΙ

ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΕΡΜΗΣ»

Εις τό

ΤΗΝ ΑΡΙΘ. 14,294 ΕΓΓΡΑΦΟΝ

ΤΟΥ ΥΠΟΤΡΧΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

(Πληροφορίαι περὶ σταφύδων)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΥΠ. Μ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ.

ΑΙΓΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

ΚΑΙ

ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΕΡΜΗΣ»

Εἰς τὸ

ΤΠ' ΑΡΙΘ. 14,294 ΕΓΓΡΑΦΟΝ

ΤΟΥ ΓΠΟΤΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

(Πληροφορίαι περὶ στιχίδων)

Άν καὶ προσκαλούμεθά νὰ δώσωμεν πληροφορίας περὶ μόνου τοῦ γ' ζητήματος τῆς ὑπ' ἀριθ. 378 ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Πρέσβεως Βραΐλα, μολοντοῦτο, ἐνομίσαμεν ἀναγκάτιον νὰ μὴ παραλείψωμεν τὴν ἔρευναν καὶ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, καὶ νὰ δώσωμεν συγχρόνως καὶ περὶ αὐτῶν τὰς ἀναγκαῖας διασαφήσεις καὶ πληροφορίας. Τούτο δὲ ξέθεωρήσαμεν τόσῳ μᾶλλον ἀναγκαῖον, δοσον πειθόμεθα ὅτι αἱ πληροφορίαι ἡμῶν θὰ ἔναι τασιμώτεραι τῶν πληροφοριῶν ἃς τὸ ὑπουρογείον δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰς κατὰ τοῦτος ἀρχὰς, ὡς στηρίζομεναι, εἰς ἄλλα μὲν ἐκ τῶν εἰρημένων ζητημάτων, ἐπὶ διδομένων ἀναμφισβήτητων, εἰς ἄλλα δὲ ἐπὶ συμπερασμάτων ἀσφαλῶν. Μέρος τῶν διαμρισθέτων τούτων διδομένων διείλομεν εἰς τὰς λεπτότερες; στάτιστικὰς πληροφορίας; τὰς ὁποῖας, ἀπὸ

ποιλήδων ἡδη ἐτῶν, διατρέψει ἡ ἐγκαθίδια αἰξιότυρος ἐμπορευτικά του Κυρίου Φέλξ.

Πρῶτον ζήτημα. Ποία δὲ ἔκτασις τῶν εἰς τὴν παραχώραν τῆς σταράβδος ἐντυχοῖσθαι μένων γαιῶν.

Απάντησις. Άν δὲ Ἐλλὰς; ἀμαρτάνη δὲ πολλοῖς, μία τῶν ἀμαρτιῶν της εἶναι καὶ τὸ νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ ἔχει. Οὐδέμια στατιστικὴ καὶ περὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν σπουδαιοτέρων. Εἴναια τούτου, οὐδὲ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν σταφιδαμπέλων ὑπάρχει πληροφορία ἐπιστημονική, καὶ ἐπομένως ἀκριβής. Εἴναια τοιαύτη καταστάσει, τὸ σὸν οἰδέν τις ἀκριβές μέτρον εἶναι δὲ παραγγωγή. Λαχιθανομένης δπ' ὅψιν τῆς χρυποφορίας τῶν κυριωτέρων σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, εὑρίσκομεν δτι ὁ γενικὸς μέσος δρος αὐτῆς εἶναι 400 λίτραι ἐνεργειαὶ κατὰ βασιλικὴν στρέμμα (ἐκτασίς ίση μὲ 1000 γαλλικὰ τετραγωνικὰ μέτρα, ή ίση μὲ τὸ δέκατον τῆς ἐκτάσεως τοῦ γαλλικοῦ ἑκατοάρου héctare). Ή μεγαλύτερα γενικὴ παραγγωγὴ εἶναι δὲ τοῦ 1867, καθόσον δὲ τοῦ τελευταίου ἔτους 1868 ὑπῆρξεν διαττωματική, ἐνεκα ἀτμοστριχικῶν λόγων. Ή παραγγὴ αὗτη τοῦ 1867 ἀνέθη εἰς 141,710,000 λιτρῶν διετικῶν. Λόρα, ὑπολογιζομένων 2 1/2 στρεμμάτων διετὰ τὴν παραγγωγὴν γιλίων λιτρῶν, ἔχομεν τὸ συμπέρασμα δτι δὲ ἐκτασις δὲ κατεχομένη σήμερον ὑπὸ σταφιδαμπέλων καρποφόρων δὲν εἶναι μικροτέρα τῶν 355 χιλιάδων στρεμμάτων.

Διάτερον ζήτημα. Περὶ τῆς προόδου τῆς καλλιεργείας τῆς σταφίδος, ἀφ' ἣς ἔρχεσθαι η τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ ἐλάττωσις.

⁷ Απάντησις. Ἐπειδὴ, ως εἰρηται, τὸν ἀνώτατον δροῦ τῆς παραγωγῆς παριστάνει τὸ ἔτος 1867, ἐπειταὶ δτι, ως
έάσει τῶν περὶ τούτου ὑπολογισμῶν μας, θέλεμεν μεταχει-

ρισθή τὴν πάρχωγήν τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Οὗτον, τὸ 1834, δὲ δασμὸς; ἢ λαττώθη ἀπὸ σελίνου 4 εἰς 23 κατὰ στα-
τῆρας ἀγγιλικόν. Μέγιστον τοῦ ἔτους αὐτοῦ, ἡ παρχωγή
εἶχε φθάσει εἰς 12 χιλιάδας τόνους, ἥτοι 25,560,000
ἔνετεικον λιτρῶν (ἐκάστου τόνου ὑπολογίζομένων ἀνὰ
2130 λ. ἔνετ.). Ἄρα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς
καρποφορίας (ὅρα τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητή-
ματος), ἥτοι **400 λιτρῶν** ἔνετεικῶν σταφίδος; κατὰ στρέμ-
μα, ἡ ἕκταπτή ἦν κατεῖχον τότε αἱ παρχωγικαὶ σταφι-
δάριμπελοι δὲν ὑπερέβαινε τὴς 63 χιλιάδας στρεμμάτων.
Ἀπὸ τοῦ 1834, ὅτε ἐγένετο ἡ πρώτη ἐλάττωσις τοῦ
δασμοῦ μέχρι τοῦ 1844, ὅτε ἐγένετο ἡ δευτέρα ἐλάτ-
τωσις εἰς σελίνια 15, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἐλάττώ-
σεως ἐφάνη ἐντὸς τῆς δεκαετίας ἑκαίνης, καὶ τοῦτο διέτε-
ινε καὶ νὺν φθάσῃ ἡ σταφιδάριμπελος εἰς καρποφορίαν, πρέπει
νὰ παρέλθωσι 6—7 ἔτη. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τοῦτο εἶναι:
τὸ ἐφεξῆς. Τὸ εἰσηρημένον ἔτος 1844, ἡ παρχωγή ἡ ἀνέβη
εἰς 20 χιλιάδας τόνους, ἥ 42,600,000 λιτρῶν ἔνετεικῶν.
ἥτοι: σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη. Ἄρα ἡ ἕκταπτή τῶν ἐναπογο-
λουμένων τότε ἔις παρχωγικὰς σταφιδάριμπελους γαιῶν
ἀνέβη εἰς 105 χιλιάδας στρεμμάτων. Τὸ 1860, δὲ δα-
σμὸς ἢ λαττώθη εἰς σελίνια 7. Ἀπὸ τοῦ 1844, ὅτε ἐγέ-
νετο ἡ δευτέρα ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ, παρῆλθον ἔτη 14,
καὶ ἡ αὔξησις τῆς παρχωγῆς, ἐντὸς αὐτῶν, ἀνήλθε, κατὰ
τὸ 1860, εἰς 52 χιλ. τόνους, ἥτοι 110,560,000 ἔνετ.
λιτρῶν, τούτεστιν ὑπερεδιπλασιάσθη. Ἄρα, αἱ εἰς παρ-
χωγικὰς σταφιδάριμπελους; κατὰ τὸ 1860, ἐναπογολοῦμεναι
γιατὶ ἦσαν ἐκτάσεως στρεμμάτων 275,000. Ἀπὸ τοῦ
1860 μέχρι τοῦ 1867, παρῆλθον μόλις ἔτη 7, ἀλλὰ ἡ
πλήρη ἀποτέλεσματα δλων τῶν προηγουμένων ἐλάττω-
σεων τοῦ δασμοῦ τελεγγάσαν κατὰ τὸ εἰσηρημένον ἔτο-

1867 ὥπερ, ὡς εἴρηται, παριστά τὸν θνώτατον ὅρον τῆς παραγωγῆς, ἀνελθόντα εἰς 67, ὡς ἔγγιστα, χιλιάδες τένους, ἵτοι περὶ τὰ 142 ἑκατομμύρια· αἱ παραγωγαὶ καὶ ἐπομένως σταχθάμπελοι κατέχουσιν ἦδη, ὡς ἄνω εἴρηται, στρέμματα, ὡς ἔγγιστα, 355 γιλιάδας.

Ἐκ τῶν ἀνιωτέρω συνάγεται διτοῦ, ἀπὸ τοῦ 1834 μέχρι τοῦ 1867, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θαυμαῖας ἀλαττώσεως τοῦ δασμοῦ ὑπῆρχεν ἡ αὐξήσεις τῆς παραγωγῆς, ἀπὸ 12,000 τόνους εἰς 67,000. ᘜ Ἐκ τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς πρόκειψε καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ προδόντου, καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς γνωστὴ αὔξησις τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καταναλώσεως. Ή καλλιέργεια καὶ ἡ παραγωγὴ ηὗησαν διαδοχικῶς, κατὰ λόγον ἀντίστροφον τῆς περιοδικῆς ἀλαττώσεως τοῦ δασμοῦ.

Τρίτον ζήτημα. Πότα τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς καὶ δποίᾳ ἡ σημερινὴ καλλιέργεια.

¶ Λαμβανομένων ὑπὸ δψιν τῶν τῆς παραγωγῆς ἔξοδων τῶν διαφόρων σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, εὑρίσκομεν διτοῦ δ μέσος δροῦ αὐτῶν ἐν Πάτραις μὲν εἶναι δραχμαὶ 55 κατὰ στρέμμα, ἐν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ 45, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεάς 38. Ἄρα, γενικὸς μέσος δροῦ τῆς καλλιέργειας δραχμαὶ 48 προστιθεμένου δὲ καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἐπὶ μίαν ἑσμηνίαν πρὸς 12 0/0 2 76

48 76,

ῶστε δ γενικὸς μέσος δροῦ τῶν ἔξοδων τῆς καλλιέργειας πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ περὶ τὰς δραχμὰς 49—50 κατὰ στρέμμα, ἀποφέρον, ὡς εἴρηται, κατὰ μέσον γενικὸν δροῦ, 400 λίτρας ἐνετικάς.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς καλλιέργειας εἶναι οικτρὰ,

περασθάλλομένη μάλιστα πρὸς τὴν κατάστασίν της κατέτα τὰ ἔτη ὅτε ἡ παραγωγὴ ἤτο περιωρισμένη, καὶ ἡ τιμὴ ἀντῆμισθε τὸν παραγωγόν. Ιε; κατωτέρω θέλομεν ἀποδεῖξει, οἱ παραγωγοὶ, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, πιπτούσι κατωτέρω, καὶ κατήντησαν πέντες. Καὶ ἀν ἡ παραγωγὴ ὑπερέβη τὰ 140 ἑκατομμύρια, τοῦτο χρεωστεῖται κυρίως, οὐχὶ εἰς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τῶν γαιῶν, ἐξαντληθείσαν ἥδη ὡς ἐκ τῆς κακῆς καλλιέργειας, ἀλλὰ εἰς τὰς μεγάλας φρτευθείσας ἀκτάσεις, αἵτινες, ἀν ἐκαλλιέργουντο καλῶς, δὲν ἥθελον ἀποφέρει, κατὰ γενικὸν μέσον δροῦ, 400 λίτρας κατὰ στρέμμα, θογθούμεναι μάλιστα ἐκ τοῦ πρὸ διλήγων ἐτῶν εἰσαχθέντος χρόνιμοτος τῶν κλημάτων, ἀλλὰ 500 καὶ ἐπέκεινα, ἵσως δὲ καὶ 600, καὶ τότε εἰθελαμεν ἔχει σήμερον τὴν γενικὴν παραγωγὴν, οὐχὶ εἰς 142 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια, ἀλλ' εἰς 200. Πλὴν τοσούτῳ, δυστυχῶς, παρημελήθη ἡ καλλιέργεια, ὡς ἐκ τῆς ἐνδείας τῶν παραγωγῶν, ὡστε, ἀπέναντι τῆς μεγάλης, ἀμφιτευμένης ἥδη, ἀκτάσεως, ἡ παραγωγὴ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ εἰς αὐξήσιν, ἀλλ' εἰς ἐλάτωσιν. Ή τοσούτῳ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ δαπανηρά, τῶν λιπαρῶν χρήσις ἔπαιστε παγιοῦ, πρὸ ἐτῶν οἱ χάνδακες μένουσι πεφραγμένοι, ὡς μὴ ἑδρυττόμενοι τακτικῶς, καὶ τὰ βρόχινα ὕδατα λιμνάζουσιν ἐπιζημιώς ἐντὸς αὐτῶν· ἡ στύλωσις τῶν κλημάτων γίνεται μετὰ μεγίστης φειδωλίας, καὶ μόνον διποὺ τὸ κλῆμα δὲν δύναται ἀφ' ἐσυτοῦ νὰ βάσταξῃ τὸ βάρος του· καφὲ αὐτὸ τὸ σκάψιμον καὶ αὐτὸ τὸ σκάλισμα, ἐργασίαι ἀπαρκίτητοι, διότι ἄλλως τὸ φυτὸν καταντᾶ ἀκαρπὸν, ἢ ἀποξηραίνεται, ἐνεργοῦνται ἢ λίαν πρωτεῖς διὰ τὴν οἰκονομίκην τῶν ἡμερομισθίων, ἢ λίαν δψιμως διὰ τὴν ἐν καιρῷ δέοντι ἐλλειψιν τῶν καλλιέργητικῶν δσπαινῶν, τοῦτο ἀπὸ δὲ συμβαίνει πολλάκις;

καὶ εἰς τὸ χέρκι; μια καὶ εἰς τὴν θείωτιν, ἡ θραδύτη; δὲ τῶν τελευτάσιν τούτων σπουδαιωτάτων ἐργασιῶν προξενεῖ ὀλεθριώτερα εἰς τὴν καρποφορίαν ἀποτελέσματακ' περιπλέον, τὰ τύτον ἀναγκαῖαν ἐκφυλλίσματα καὶ θλαστοκοπήματα, ἡ ἀναβόλλωνται καὶ ἐνεργοῦνται παρακαίρως, ἢ παραλεπονταί: ὄλοτελῶς, ὃ τρυπήτος δὲ γίνεται θικίως, ἀτέχνως καὶ ἀπειλῶς, διότι τρυπήτος ἔγκαιρος, ταχτικός καὶ ἔντεγχος, καὶ προτίνιν καλῶς καθαρίσμένον, ἀποκιτεῖ προσθήκην διπλωνῶν. οὐχὶ εὐκαταχρόνητον, εἰς ἡμερημίσθια πλειόνιαν γειρῶν ἡρῷον ὅσκες ἥδη μεταγειριζόμεθα. Τελοςπάντων, ἡ καλλιέργεια ἐν γένει εὐρίσκεται εἰς παρακμήν, καὶ, ἀν τούτης τοῦ παραγωγοῦ πρὸς τὰς ὑπαρχούσας τιμᾶς ἐξαιρουθήσῃ ἐλίγιστα ἀκόμη ἔτην, ὡς ἔχει σήμερον, πρέπει ἀναγκαῖος ἐλάττωσιν ἐπαισθοτούτην τῆς παραγωγῆς. ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καὶ οὐχὶ αὐξησιν, νὰ περιμένωμεν δὲν εἶναι δὲ τολμηρὸν ὅν εἴπωμεν ὅτι, ὅν δὲν θελοῦμεν ταχέως ἡ κατάστασις τῶν παραγωγῶν, ἡ παραγωγὴ οὐχ ἐλαττωθῆ. Εχθμηδύν καὶ κατ' ὀλίγον, εἰς ποσδύν τοσούτῳ περιωρισμένον ὥστε νὰ ὀπισθοδρομήσωμεν εἰς τὰ πρὸ τῆς τελευτάκις ἐλαττώσεως τοῦ δικαιου ἀποτελέσματα, διότι αὐτὴ καὶ μόνη ἡ κακὴ καλλιέργεια, ἐξαιρούσησκ, ἐπὶ ἔτη τινά. Οὐ καταστήσῃ τὰς σταφιδαμπέλους ἐπὶ ἀγρονιτέρχας, ἀφίσουν εἶναι σήμερον, ἐκτὸς ὅτι ἔχομεν ὥδη παραδείγματα μεγάλων παραγωγῶν, καταστρεψάντων τὰς σταφιδαμπέλους τινά, καὶ διαθεσάντων τὰς γαλας εἰς παραγωγὴν δημιοτριακῶν καρπῶν, τὰ παραδείγματα δὲ ταῦτα δὲν οὐχ μείνωσιν ἀνευ μημητῶν, καὶ ἐκτὸς προσέτι ὅτι, εἰς τινάς τῶν ἐπαρχιῶν, οὐχὶ διλέγος ἀρριστήσετο; ἀκαλλιέργητους; τὰς σταφιδαμπέλους των, ἀδυνατοῦντας καὶ ἀντάς τὰς ἀνακοπεύσατον; τὰς καλλιεργεῖσις; ἐπαναζήσεις; νὰ τελέσωσι;

Τέταρτον ζήτημα. Ποιά ἡ κατά μέσου ὅρον τιμὴ τῶν ἐν Ελλάδι πιωλήσεων τῆς σταχτίδος.

Ἄπαντησις. Διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ μᾶλλον βάσιμος καὶ ἡ μᾶλλον προσεγγίζουσα εἰς τὴν ἀλήθειαν ἀπάντησις, δέον, κατ' ἔξαίσεσιν, νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ἐνταῦθα, οὐχὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ 1867, ἡτοι παριστάνει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς καρποφορίας, ἀλλὰ ἡ τοῦ 1868, ἡτοι παριστάνει τὸν μέσον ὅρον αὐτῆς, διὸ τὸν λόγον δι, διον μεγαλητέρα εἰναι ἡ παραγωγὴ, τόσον μικρότεραι ἀποβάλλουσιν αἱ τιμαὶ, καὶ τάναπταν. Κατὰ τὸ ἔτος λοιπὸν 1868, ἡ σταφὶς ἐπωλήθη, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς μὲν τὸ Αἴγιον πρὸς δραχ. 180 ἑκάστην χιλιάδα, εἰς Πάτρας πρὸς 130, εἰς Φιλικτρὰ καὶ Μεσσηνίαν πρὸς 108, εἰς Ηλείαν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη πρὸς 60. Ἐκ τῶν μερικῶν τούτων μέσων ὅρων προκύπτει δηι διγενικός μέσος ὅρος τῶν τιμῶν, κατὰ τὸ ἔτος ἐισενο, ἡτο δραχ. 107 κατὰ χιλιάδα.

Ἐνταῦθα εἰναι ἀναγκαῖον νὰ συγχρίνωμεν τὰς διαπάνας τῆς καλλιεργεῖσις πρὸς τὸν γενικὸν μέσον ὅρον τῶν ἀγοραῖων τιμῶν.

Εἰπομεν λοιπὸν ἀνωτέρω ὅτι 2/1/3 στρέμματα σταφιδαμπέλου παράγουσι, κατὰ μέσον ὅρον, μίαν χιλιάδα, τιμηθεσιν, κατὰ μέσον ὅρον, δραχ. 107. Ἐκ τούτου ἐπετει δηι ἐκαστον στρέμμα σταφιδαμπέλου ἀποφέρει: ὑπὲρ τοῦ παραγωγοῦ δραχ. 43! Ἀνεφέραμεν δὲ πρόσετι ἀνωτέρω ὅτι τὰ τὰς καλλιεργεῖσας ἐκάστου στρέμματος ἔξοδα καταντῶσιν, ὡς ἔγγιστα, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς τὰς δραχμὰς 49—50, κατὰ χιλιάδα, δραχ. 123! Ἄρα, δ παραγωγὸς ζημιοῦται κατ' ἔτος περὶ τὰς ἐπτὰ, κατὰ στρέμμα, δραχμὰς, ἡτοι πλέον τῶν δραχ. 16, κατὰ χιλιάδα. Τοῦτο ἀντὶ ἀποδεικνύεται καὶ κατὰ τὸν ἐρεῖτο; τρόπων. Διὸ νὰ πε-

ρχγή μίx χιλιάς, πρέπει νά δαπανηθῶσιν εἰς τὴν καλλέργειαν 2 1/3 στρεμμάτων περὶ τὰς δραχ. 123 (ὅρχτὸς δεύτερον ζήτυμα), ὁ δὲ γενικὸς μέσος δρος τῶν τιμῶν, εἰς ἔτος μάλιστα μετριωτάτης παραγωγῆς, ὡς τὸ 1868, ἦτορ δραχ. 107. Ἀφαιρουμένης λοιπὸν τῆς ἀγοραίας ταύτης τιμῆς ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν δαπανῶν, περιστρεφομένων ὡς εἴρηται, εἰς δραχ. 123, μένει κατάλοιπον εἰς δέρρος, τοῦ παραγωγῆς, καθ' ἐκάστην χιλιάδα, περὶ τὰς δραχ. 16.

Τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον, ὅπως ἐνοήσωσιν αὐτὸν εὔκολωτερον οἱ ἄγγελοι, ἐκφράζομεν ἥδη εἰς στατῆρας καὶ εἰς σελίνια.

Αἱ 123 δραχμαὶ τῶν καλλιεργητικῶν δαπανῶν μιᾶς χιλιάδος σταχθίδος παριστάνουσε σελίνια 87 καὶ δηνάρια (πένες) 10, ἥτοι, κατὰ στατῆρα, σελίνια 9 καὶ δηνάρια 6, οἱ δὲ 107 δραχμαὶ τοῦ γενικοῦ μέσου δροῦ τῆς ἀγοραίας τιμῆς παριστάνουσι σελίνια 76 καὶ δηνάρια 3, ἢ, κατὰ στατῆρα, 8 καὶ δηνάρια 3. Ἄρα, ὁ παραγωγὸς ζημιοῦται κατὰ στατῆρα, σελίνιον 1 καὶ δηνάρια 2, ἥτοι περὶ τὰς 16 δραχ. κατὰ χιλιάδα.

Άλλα δὲν εἶναι αὐτη ἡ μόνη ζημία εἰς ἣν ὁ παραγωγὸς ὑποβάλλεται, κατ' ἔτος, εἶναι προσέτι καὶ αἱ ἐφεξῆς.

Πρῶτον. Ἰπελογίσαμεν ἀνωτέρω τὸν τόκον τοῦ καλλιεργητικοῦ κεράλαιον πρὸς 12 τοῖς 0/0, καὶ δημως οἱ πλειότεροι τῶν παραγωγῶν πληρόνουσι 15 καὶ 20. Ἰπέρησις; 3—8 τοῖς 0/0.

Δεύτερον. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ κτήματος, ὑπολογιζομένης, κατὰ μέσον δρον, τῆς ἀξίας ἐκάστου στρέμματος; σταχθίδος πρὸς 400 δραχ., ἐπιθαρύνεται ὁ παραγωγὸς καὶ μὲ τὸν τόκον τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, ἔτοι καὶ πρὸς 10 τοῖς 0/0, κατὰ μέσον δρον, τοῦ τραπεζικοῦ τόκου σύντος

8, καὶ τοῦ τόκου τοῦ δημοσίου 12 (11), ἥτοι ἐπιθαρύνεται μὲ δρ. 40 κατ' ἔτος.

Τρίτον. Ή καλλιέργεια τῶν σταφίδων εἶναι τοιαύτη ὥστε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀποδιάνει ἀναγκαιοτάτη ἡ ἐπὶ τοῦ κτήματος παρουσία, ἢ ἡ προσωπικὴ ἐργασία τοῦ παραγωγοῦ, ἥτις ἐν Ἑλλάδι οὔτε λαμβάνεται ὑπὸ δψιν, οὔτε ὑπολογίζεται, ἐνῷ εἰς πᾶν ἀλλο μέρος τοῦ κόσμου ἥθελεν ἐκτιμασθει καὶ συγκαταλέγεσθαι μεταξὺ τῶν καλλιεργητικῶν ἔξοδων.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀπεριθμηταί τοιαῦτα καὶ ἄλλα κοινωνικά· καὶ δημόσια βάρη, ἀτινα καταθλίθουσι· τὸν παραγωγόν. Άρκουσιν δια τὸν ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν διὰ νά καταδείξωσι τὴν ἀπελπιστικὴν τοῦ θέσιν, καὶ διὰ νά βεβαιώσωσιν ἀναμφιλέκτως τὴν ἀλήθειαν διε τὸν κρίσις εἶναι φοβερά, καὶ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως ταύτης θὰ φέρῃ ἐξ ἀνάγκης αὐτὸς δ. κατ' ἔτος ζημιούμενος καὶ καταστρεφόμενος παραγωγῆς, ἢ παραιτούμενος τῆς καλλιεργείας προϊόντος. τοσούτῳ ἐπιζημίου καταστάντος εἰς αὐτὸν, ἢ περιορίζων αὐτὸν, διὰ νά φθασῃ εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς, καὶ ἐπομένως τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν, ὡστε, καλλιεργῶν μιηροτέρας ἐκτάσεις, καὶ δαπανῶν διλιγότερα, ν' ἀπολαμβάνη πλειστερα τῶν δια τὸν ζημιοῦται, καλλιεργῶν μεγαλητέρας ἐκτάσεις, καὶ παράγων μεγαλητέρα ποσά. Διὰ τὸν παραγωγὸν, ὡφελιμώτερον εἶναι νά παράγῃ 10 χιλιάδας σταφίδος, καὶ νά πωλῇ πρὸς διστηλα 15 ἢ 20· διάτι θὰ δαπανᾷ τὰ ήμιση τῶν καλλιεργητικῶν ἔξοδων, καὶ θ' ἀπολαμβάνη περισσότερα πάντοτε, προσέτι δὲ θὰ ἔχῃ γρήπτουν εἰς ὄλλα; καλλιεργείας τὴν γῆν ἐκείνην τὴν ὅποιαν θ' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς περιττὰς καὶ ἐπιζημίους σταφιδομέλους του

Αἱ πρακτικά τοτε καὶ αὐταὶ οἱδέκα εἰσεχώρησαν ἡδὲ; εἰς τὴν διάνοιαν τῶν παρχωγῶν, ἐξ ὧν πολλοὶ μάλιστα ἀπεβλεψήσαν, πρὸς ἐλάττωσιν τῆς παρχωγῆς, καὶ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ χαράγματος. Ότι δὲ ἀνεγάγεταις μέχρι τοῦδε τοὺς παρχωγοὺς νὰ ἐλαττώσωσι τὴν παρχωγὴν, διὸ τῆς καλλιεργείας κυρίως μικροτέρων ἔκτάσεων, εἶναι ή ἀπὸ τριετίας ἡδη ἐπαναλαμβανούμενη ἐξ Ἀγγλίας ἐλπῖς τῆς ταχείας τοῦ δασμοῦ καταχρήσεως. Αὕτη δημιώς οἱ παρχωγοὶ ἀπελπισθῶσι περὶ τούτου, ἀμέσως θὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ σωτήριον ἕκενον μέτρον ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, θὰ ἡτο τὸ συντάτερον, τὸ ἀσφαλέστερον καὶ τὸ διαρκέστερον εἰς τὰς ἐπωρεῖταις συνεπείας του, διότι, ἀφοῦ ἄπαξ ὁ ἀγγλικὸς λαός ἐσυνήθισε νὰ τρώγῃ τὴν σταφίδα, καὶ ἀνάγκην θὰ τὴν τρώγῃ, ἔστω καὶ εἰς ὑψηλὰς τιμᾶς, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ νὰ τρώγῃ, λόγου χάριν, 100 ἑκατομμύρια, θὰ τρώγῃ 30, δλλά, διὰ τὸν παραγόντο, τοῦτο θὰ ἥνται ὠρελιπότερον, ὡς ἀπεδείχμεν ἀνωτέρω.

Ἐχομεν ὅπ' ὅψιν ὑπόμνημα περισπούδατον τοῦ Κ. Π. Εμ. Γειαννοπούλου πρὸς τὸν ἡμέτερον πρεσβευτὴν Κ. Βράιλαν, δπερ, κατὰ παράκλησιν τοῦ ἐπιμελητηρίου, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς σκέψεις του. Τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἵστως τὰ συμπεράσματα εἰχεν ὅπ' ὅψιν του δ. Κ. Βράιλας, ὅτε ἐλάλησε μετὰ τοῦ Κ. Λώβη, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ 1/13 ἀπριλίου 361 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἐπὶ τῷ ἐξωτερικῷ ὑπουργεῖον.

Ο Κ. Γειαννόπουλος φτηρίζει τοὺς ὑπολογισμούς του ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς Αγγλίας, ἐνῷ ἡμεῖς, διὰ ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς δημοτικὰς τοῦ πρεσβευτοῦ Κ. Βράιλας ἐρωτήσεις, στηρίζομεν τοὺς ἡμετέρους εἰς τὰς ἐν τοῖς τόποις τῆς παραγωγῆς; οὐ; οὐ; οὐ; οὐ; οὐ; Να τὰ συνέπειαν τῆς ἀργῆς;

ἥν ἐλαχίσιν ὁ Κ. Γειαννόπουλος, ἐπειδόμενος τὸ πρᾶγμα κοιμὲ ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐξοδα, ὡς πρέπει νὰ πιναρυνθῇ μὲ αὐτὰ, καθὸ ὑπολογίζόμενη πάντοτε εἰς τὴν ὀλικὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, μεταφερομένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ δημιώς, διὸ καὶ ἡ ἐργασία τοῦ Κ. Γειαννοπούλου ἥνται διάφορος; τῆς ἴδιας μάς, τὰ συμπεράσματά του ἀπολήγουσιν εἰς τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα, διότι τὰ πράγματακαὶ διδόμενα εἰναῖς τὰ αὐτὰ, καὶ ὁ λογαριασμὸς, δρθὸς γινόμενος, διὰ διποικιδήποτε μεθόδου καὶ ἀναγένησης, πάντοτε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα θὰ μάζι δώσῃ.

Λέγει λοιπὸν δ. Κ. Γειαννόπουλος; τὰ ἐξηῆσε. » Αἱ τιμαὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καινῶς κατήντησκαν μεταξὺ τῶν σελίνων 18 ἔως 26, κατὰ τὰ σταφῖδα μέρις δύος δισ.; σελ. 23
Έκπιπτονται τὰ τῆς Ἀγγλίας ἐξοδα, ὡς ἔγγιτα, » 12

σελ. 10

Έκπιπτονται τὰ ἐν Ἑλλάδι, ητο: στιβάσματος, δοχείων κλπ, δλα τὰ λεγόμενα ἐξοδα φορτώσεως, καὶ προσέτι ὁ ἔγγειος καὶ ὁ δημοτικὸς φόρος; » 3.

ὑπόλοιπον σελ. 7,

κατὰ σταφῖδα, ἀτινα μένοισι διὰ τὸν παραγόντο, καὶ ἀναλογούσι πρὸς 3/4 τοῦ δημαρθοῦ καθ' ἐκάστην λίτραν ἀγγλικὴν σταφίδος, ήτοι δκτὼ, ὡς ἔγγιτα, ἡμέτερα λεπτά! ! » Η ἀπόδειξις αὗτη, δὲν καὶ μᾶλλον συνθετική, εἶναι δημιώς ή φυσικωτέρα. Τί δὲ πρῶτον καὶ τί ὑστερον νὰ πληρώσῃ δ πανάθλιος παραγωγὸς διὰ τῶν δκτὼ αὐτῶν λεπτῶν! ! Τὰ ἐξοδα τῆς καλλιεργείας, τοὺς θαρέτες τόκους τοῦ καλλιεργητικοῦ κεφαλαίου, τοὺς πόχους τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, τὴν διανοήτικὴν καὶ ὀλικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν! ! Ήδον δικτὶ, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐξωγκώθη-

σκν τὰ χρέον τῶν σταφιδοπερχγωγῶν, καὶ κατήντησαν δυσβάστακτοι ἔνεκα δὲ αὐτῶν, τῆς ἀπελπισίας τῶν κορυφωθείσης, εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ ὑπάρξῃ· οὐδὲ σταφιδωπεραγωγὴ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους μόφοις μέχρι τοῦδε ὑπῆρξε. Οἱ παραγωγὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ φέρῃ διζήκην τινὰ μεταβολὴν εἰς τὰς μετὰ τοῦ καταναλωτοῦ σχέσεις του, καὶ νὰ τοῦ εἰπῇ ἡγητῷς καὶ καθαρῷς. — Δὲν μοῦ συμφέρει, οὐδὲ δύναμις πλέον, νὰ σοῦ δίδω ἄφθονον, καὶ ἐπομένως τόσον εὐθηγήν σταχθίδα νὰ τρώγῃς, διότι, ἀνὴρ ἐξέχολου θήσω νὰ σου δίδω, δόμοις μὲ τὴν σταχθίδα, θὰ φάγῃς καὶ ἐμὲ· Ωὐ φροντίσω λοιπὸν, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν δύο μας, νὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ τὴν πληρούνῃς δόσον εἰντι δίκαιον, διὰ νὰ δυνηθῶμεν οὕτω νὰ ζήσωμεν ἀμφότεροι, διότι, σοῦ ζῶτος, καὶ ἐμοῦ θυνόντος, οὔτε ἐγὼ θὰ καλλιεργῶ σταφίδα, οὔτε σὺ θὰ τὴν τρώγῃς·

Παρατηρητέον δτι οί ήμετεροι: ύπολογισμοὶ εἶναι μετριώτεροι, ὡς πρὸς τὰ κατκατερεπτικά ἀποτελέσματα, τῶν ύπολογισμῶν τοῦ Κ. Γιαννοπόλου. Άλλα, ληπτέον ὑπὲρ δψιν δτι ήμετεροι προσεκλήθημεν, ὡς εἰρηται, ν' ἀπαντήσωμεν περὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, δὲ Κ. Γιαννόπουλος στηρίζει τοὺς ύπολογισμούς του ἐπὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως, καὶ ιδίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δύο τὸ πλειότερον τοῦ πράγματος καταναλίσκεται. Άλλα, ἀμφότεροι οἱ ύπολογισμοὶ ἀποδεικνύουσι λίαν ἐμφαντικῶς τὴν καταστροφὴν τοῦ παραγωγοῦ, ιδίως ὅμως δτοῦ Κ. Γιαννοπόλου ἀποδεικνύει προσέστι: δτι, ὅμοι μὲ τὸν παραγωγὸν, συγκαταστρέφεται καὶ δ σταριδέμπορος, δτις, τελοσπάντων, ἥργασε καὶ αὐτὸς νὰ συλλόγῃ ταῖς περὶ τῆς μελλούσται τύχης του, ἔγων ἐνώπιον του δτι:

δὲ λίγα θύματα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης ἐμπορείας, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγει ὅσου δύναται, καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ ἐπέχῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπέκυνται. Εἶντεῦθεν ἡ ἀπό τινων ἥδη ἐτῶν ἀκήτησία τῶν στεφίδων εἰς τὰ πλειότερα μέρη τῆς περιχώγης, καὶ ἡ ἀνάγκη εἰς θν τούς εὑρίσκονται πλειστοὶ τῶν περιχώγων τοῦ νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ προϊόν τῶν κτημάτων των, διὰ λογαριασμὸν ἴδιον. Τοιουτορόπως δὲ διαπεριχώγης ὑποχρεούται νὰ ὑποστῇ καὶ τὰς συνεπείας τοῦ ἐμπορίου, ὅρθις δὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἀκόμη, δ. Κ. Γιαννόπουλος ὑπελόγισε τὰς ζημίας του, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου δροῦ τῶν τιμῶν τῆς Ἀγγλίας. Καὶ τῷρντι, διαρραγωγῆς, διαχάρησης ἀποσέβλων διὰ λογαριασμὸν του εἰς Ἀγγλίαν τὸ προϊόν αὐτοῦ, ζημιούται διττῶς, ζημιούται καὶ ως ἴδιοκτήτης, ζημιούται καὶ ώς ἐμπαρος· οὗτοι ζημιούται πολὺ περισσότερον ἀφ' ὅσου ζημιούται δὲ ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς δυνάμενος; νὰ πωλήσῃ. Κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς δὲ ὑπολογισμοὺς τοῦ Κ. Γιαννοπούλου, ἀκπιστομένων καὶ τῶν ἔξοδων τῆς φορτώσεως, καὶ τοῦ ἐγγένεος καὶ τοῦ δημοτικοῦ τέρου, ἔκκστος στατήρ σταφίδος ἐκκαθαρίζει εἰς Ἀγγλίαν, κατὰ μέσον δρον, σελίνια ἐπτά, ἀναλογούντα μὲ δραχμὰς 90, ως ἔγγιστα, κατὰ χιλιάδας τούτων λοιπὸν ἀφικρουμένων ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν δαπεινῶν, συνισταμένων εἰς δραχμὰς 123, πρὸς παραγωγὴν μισάς χιλιάδος, μένει κατάλοιπον - ἐκ δραχμῶν 33 κατὰ χιλιάδα, ἢ ἐκ σελινίων 2 καὶ δηναρίων 10, κατὰ στατήρα, εἰς ζημίαν τοῦ περιχώγον τοῦ - ἐξ ἀνάγκης ἐμπορευθέντος τὸ προϊόν του.

Πέμπτον ζήτημα. Ποιος δὲ ἐπιθερψύνων τὴν σταφίδα ἔγ-
γειος φόρος, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἀγοραῖσιν τιμὴν
αὐτῆς;

Απάντησις... Ο ἔγγειος φόρος εἶναι σήμερον δραχ. 13

κατά χιλιόδα, αναλογῶν, ἐπὶ τῷ μέσῳ ἡρῷ τῆς ἀγορᾶς;
τιμῆς, πρὸς σελίνιον ἐν κατὰ στατήροις.

Έκτον καὶ τελευτικὸν ζήτημα. Ποιὸν τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ
τῆς Ἑλλάδος ἔξχογομένου σταφιδοκάρπου, καὶ κατὰ πό-
σον ἀναλογεῖ τὸ εἰς Ἀγγλίαν ἀποστελλόμενον πρὸς τὸ εἰς
ἄλλα μέρη.

Ἀπάντησις. Παραχθέτομεν ἐντοῦθι πίνακα τῆς ἑξαγω-
γῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1850 μέχρι τοῦ 1867. Ἐξ αὐτοῦ προ-
κύπτει, κατὰ γενικὸν μέσον δροῦ, ὡς ἔγγιστα, ὅτι ἐκ τοῦ
ἑξαγομένου πράγματος πλέον τῶν 2/3 μεταφέρονται εἰς
τὴν Ἀγγλίαν, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς Ἀμερικὴν, Γερμανίαν καὶ
ἄλλαγός. Οἱ γερμανοὶ μᾶλλον κερδοσκοποῦσιν ἐπὶ τοῦ
σταφιδοκάρπου πρὸς νὰ τὸν τρώγωσιν. Κερδοσκοποῦσι
δὲ κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ἀγοράζοντες εἰς τιμὰς εὐτε-
τελεῖς, καὶ καιροφυλακτοῦντες, ὅταν ἡ Ἀγγλία ἔχῃ ἔλλει-
ψιν, νὰ τὸν πωλῶσι πρὸς αὐτὴν ἀκριβά. Καταργουμένου
δροῦ τοῦ δασμοῦ, ἡ Ἀγγλία θὰ κατεγαθῇ ἡ ἀποθήκη δλοῦ
τοῦ παραγομένου σταφιδοκάρπου, καὶ ἡ Γερμανία τότε; ἂς
καὶ πᾶν ἄλλο μέρος, θὰ προμηθεύσεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἀγ-
γλίας, διπέρ συμφέρει καὶ εἰς τὸ ἄγγλικὸν ἐμπόριον καὶ
εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν (δρα τὸν πίνακα εἰς τὸ τέλο).

Ἄν δ. Κ. Λάδω δρθῶς παρετήρησε πρὸς τὸν Κ. Βραΐλαν
ὅτι ἡ σταφιδοπαραγωγὴ καὶ σταφιδεμπορείκ ἀποτελοῦσιν
εἶδος; τι μονοπωλέου ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, οὐχ ἡ τον ὄ-
μως δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς, δρθῶς ἐπίσης, νὰ παρατηρήσω-
μεν ὅτι τὸ μονοπώλιον αὐτὸ δὲν ἔχει καθμίλαν σημειώσιαν,
διότι ἡ σταφιδαγορασία ἀποτελεῖ, ἐν τοῖς τόποις τῆς
παραγωγῆς, εἶδος τι μοναρχίας, καὶ, ἀπὸ τινῶν
χρόνουν μάλιστα, οὐδεὶς συναγωνισμὸς πλέον ὑπάρχει μεταξὺ
ἐμπόρων, ἀποθαρρυθέντων ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ
κοινωνικοτεχνῶν ζητιῶν. Φέρεται τὸν πρόστιμον.

Ε; ἡ πέμπτη εἰρηνικὴ οἰκία σπείδουσι κατ' ὄργχας ἔκα-
στης ἐσοδείος; ἢ ἀγοράζονται ποσά τινα σταφιδοκάρπου,
διὰ τὰ πρώτα φρεάτια, περιζήτητα δύνται ἐν Ἀγγλίᾳ, κατέ-
πιν δὲ ἐπέργυται ἀγητοῖς ἀπελπιστικῇ, ἔνεκκ τῆς δποίας
οἱ παραγωγοὶ βιάζονται ν' ἀποστέλλωσιν ἕξι τὸ προϊόν
των, δποι; πωληθῆ, διὰ λογχαρισμὸν ἕδιον, μὲ βεβαίαν
ζημίαν των. Ταῦτα δὲ πάντα, διότι τὸ προϊόν τοῦτο περι-
μένει τὴν κατανάλωσίν του ἀπὸ μόνον τῶν ἀγγλικῶν
λαδῶν, ἀνταλλάσσονται αὐτὸ μὲ προϊόντα τῆς Ειούπηχ-
νίας του, δπερ βεβικῶν; Νὰ διαρεύῃ τὴν ἑξαδέρκεικην
τοῦ ἀγγλου μπουζού. Πλὴν τοικύτη πραγμάτων κατάστα-
σις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ, διότι οὐδὲν δλεθριώτερον ἢ
δ παραγωγὴ; ν' ὁνταγκάζεται νὰ γίνεται ἐμπόρος; ἐπὶ τῶν
προϊόντων τοῦ κτήματος τοῦ. Ή αὐτοκαλλιέργειας ἥτις
είναι ἐν χρήσει καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, δι' ἔλλειψιν ἀγρο-
τικῶν μισθωτῶν, προερχομένην ὡς ἐκ τῆς σπανιότητος
τῶν κεφαλαίων, ὡς ἐκ τῆς ἔλλειψεως τῆς προσωπικῆς πί-
στεως, ἥτις ἐν Σκωτίᾳ ἰδίως ἐδημοιούργησε τὴν περιωτι-
πρένην θεομηχανίκην τῆς ἀγρομετρίας, καὶ διότι ἀπαξά-
παντες ἐν Ἑλλάδι εἰσεθῶ γεωκτήμονες καὶ γεωργοὶ συγ-
χρόνως; ἥτοι γεωργικοὶ θεομηχανοί, ἡ αὐτοκαλλιέργεια,
λέγομεν, αὐτὴ καθ' ἐκπτῶν, εἰναὶ εἶδος τη ἐπιχειρήσεως
ἐμπορικῆς, διὰ τὸν λόγον διότι δ αὐτοκαλλιέργειῶν φυσικού-
δυνεύει εἰς τὴν καλλιέργεικην οὐχὶ εὐπλαταφρόνητον ποσόν,
εἰς ἑτα δὲ ἀφορα ἡ θρογξά, δ σταφιδοκαλλιέργητης ἰδίως
καταστρέψεται ἕξ δλοκλήρου, μὲν ἀπολαμβάνων ἐνίστε
οῦτε τὰς τοῦ τρυγητοῦ δχπάντας. Εἶναι δὲ ἡθέλαμεν ὑπολο-
γίσει τὰ τῆς καλλιέργειας; ἕξδε καὶ τὰ τῆς παραγωγῆς
ἔσοδα, ἐπὶ μίκη δεκατίαν, ἐντὸς τῆς δποίας συμπίπτουσι
τὰ πλειότερα τῶν. ἐτῶν ἐπομβρα, τινὰ δὲ καὶ ἀφορε, ἥ-
θελαμεν πεισθῆ, διότι καὶ ζημίαι τοῦ παραγωγοῦ, ἐπὶ τὸ

διάστημα αύτό, είναι ίκαναν ν' ἀπορροφήσωτι όλοκληρο, τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματός του, διπερ εἰς πλείστους συνέβη. Τὸν νὲ προσθέτη δὲ ὁ αὐτοκλλιεργῶν, εἰς τὸν κίνδυνον τῶν εἶναν τῆς κκλλιεργείας του, καὶ τὸν ἐμπορικὸν κίνδυνον; είναι αὐτόχρημα ἀφροσύνη, ἐνῷ, κκλλιεργῶν δλιγωτέρων ἔκτασιν, καὶ παράγων μικρότερον ποσὸν, οὐκ ἔναι παρακκλεστὸς νὰ πωλῇ πάντοτε τὸ πρᾶγμα του, ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς, καὶ ἡμικ σηκωθῆ ἐκ τῶν ἀλωνίων, εἰς τιμὰς συμφερωτάτας, καὶ προσέτι αἱ ἐκ τῆς θρογῆς ζημίαι θὰ μετρισθῶσι, διότι, δταν ἡ παραγωγὴ ἔναι μικρά, τότε καὶ δ θρεγμένος καρπὸς ἔχει τὴν ἀξίαν του. Όσον λοιπὸν πρέπει νὰ σκεπτώμεθα ἡμεῖς περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν δριστημένων σχέσεων τοῦ παραγωγοῦ πρὸς τὸν καταναλωτὴν, ἄλλο τόσον ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει συμφέρον νὰ προλάβῃ τὴν κρίσιν ταύτην, διὰ τῆς τελείας καταργήσεως τοῦ δασμοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ της, ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου της καὶ τῆς ἐμπορικῆς της ναυτιλίας, τῆς ὅποιας οἱ ναῦλοι, αὐξανομένης τῆς παραγωγῆς, θὰ συναυξήσωσιν, ἐνῷ, ἂν ἐλαττωθῇ, θὰ ἐλαττωθῶσι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ σήμερον εἰσπραττόμενοι ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς είναι γνωστὸν, διὰ τῆς σημαίας αὐτῆς μετακομίζεται ὅλος σχέδον δ. σταφιδόκαρπος. Παρατηροῦμεν δὲ, καὶ ἡ παρατήρησίς μης αὕτη ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔκτιμηθῇ δεδντως, δτι, οὐχὶ ἡ μετρίασις τοῦ δασμοῦ, ἀλλ' ἡ τελεία κατάργησις αὐτοῦ δύναται νὰ προλάβῃ τὰ ἐναντία, καὶ νὰ φέρῃ τὰ ποθύμενα ἀποτελέσματα. Ή μετρίασις δύναται νὰ ἔναι παρήγορδν τι μέσον εἰς λίαν πρωσωρινὴν ἀνακούφισιν τῶν συμφορῶν τοῦ παραγωγοῦ, ἀλλὰ πάλιν ἐντὸς τῆς ίδιας ἀθλιότητος θὰ εὑρεθῇ, καὶ εἰς τὰς αὐτὰς περὶ τῆς σωτηρίας του σκέψεις θὰ ἐπανελθῇ ἡ μόνη δὲ σωτηρία του, τοιαύτη περιπτώσει, θὰ

ἔναι νὰ φέρῃ τὴν ισορροπίαν μεταξὺ τῶν σχέσεων ἔκμητοῦ καὶ τῶν ξένων καταναλωτῶν, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς.

Ἐν Ηάτραις, τὴν 28 μετου 1869.

Τὸ Ἐμπορ. Ἐπιμελητήριον

Π. I. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντιπρόεδρος.

Κ. Παπαφήτωρ

Δημ. Αθανασίου

Χ. Γιαννακόπουλος

II. Παπαθάνασίου

Π. Διγενόπουλος,

{

Ἐπιμελητοί

Ο πρόεδρος
τοῦ Ἐμπορικοῦ

Συλλόγου

ΑΝ. ΙΩΤΖΑΛΗΣ.

Ο Γραμματεὺς

Κ. Τσάϊσος.

ΠΙΝΑΞ έξαρχωγής τῆς σταθερότητος, ἀπὸ τοῦ έτους 1850 μέχρι τοῦ 1867

Έτος.	Παραγωγή.	Εἰς Ἀγγλίαν. Λιμ. ἢντα Γερρανίας.	Οἰκοδομαν.	Τεργέστην.	Ἀμερικήν.	Βεγγάλην.
1850	72,860,000	55,220,000	—	—	17,640,000	—
51	85,880,000	59,096,000	—	—	26,784,000	—
52	27,732,000	18,694,000	290,000	822,000	4,275,000	404,000
53	14,232,000	6,865,000	287,000	—	4,877,600	77,000
54	13,863,000	10,438,000	675,000	346,000	4,468,000	213,000
55	15,976,000	13,802,000	432,000	94,000	1,598,000	236,000
56	56,504,000	44,470,000	4,441,000	522,000	4,843,000	50,000
57	49,754,000	37,563,000	450,000	—	9,084,000	810,000
58	71,014,000	53,044,000	3,016,000	2,447,000	7,500,000	1,588,000
59	75,444,000	64,237,000	879,000	1,710,000	3,799,000	2,819,000
60	110,589,000	78,485,000	5,976,000	4,579,000	16,338,000	3,464,000
61	92,184,000	81,414,000	1,547,000	1,306,000	6,983,000	1,689,000
62	107,012,000	82,594,000	7,698,000	2,499,000	9,088,000	931,000
63	122,524,000	97,755,000	2,249,000	3,144,000	10,852,000	1,267,000
64	109,105,000	89,241,000	3,642,000	2,304,000	10,165,000	1,524,000
65	144,287,000	87,307,000	3,414,000	2,022,000	13,520,000	2,300,000
66	147,976,000	88,330,000	7,616,000	5,454,000	6,673,000	2,469,000
67	141,749,000	103,003,000	7,546,000	6,943,000	9,345,000	6,002,000
						3,914,000
						5,180,000
						6,792,000